

LBRIS

We know
books

M.G. LEONARD & SAM SEDGMAN

AVENTURI
IN
TREN

HOTUL ^{din}
HIGHLAND
FALCON

Ilustrații de
Elisa Paganelli

LITERA

București

2020

CUPRINS

Ruta trenului Highland Falcon

Bilet de călătorie	13
Highland Falcon	20
Câini cu diamante	27
O despărțire grandioasă	33
Cina unui câine	44
Ospățul fantomei	55
Fiordul Firth of Forth	59
Un pasager clandestin... regal	66
Echilibru	73
Cabina locomotivei	79
Coșofana	88
Invenția timpului	98
Sala tronului	106
Topit după Balmoral	115
Serviciul domestic	123
Secrete și biscuiți	134

Cuibul electrizant	143
Un Atlas spart	152
O perpeleală la micul dejun	160
Spioni și alibiuri	170
Viaductul Batty Moss	179
Neliniști la Settle	186
<i>Avântul dragonului</i>	192
Lenny o face de oaie	197
Observații pe hârtie	202
Sunete și imagini	210
Concluzii	217
Tentative de arestare	228
Pune-ți centura de siguranță și ține-te bine	236
O celulă din valize	241
Capăt de linie	250
Pe căi greșite	258
Următoarea oprire	269
Notă din partea autorilor	277
Mulțumiri	281
Despre autori	285
Despre ilustratoare	286

CAPITOLUL UNU

BILET DE
CĂLĂTORIE

Harrison Beck scoase un pix din buzunarul gecii galbene, îl răsuci abil peste arătător, cu vârful în jos, și mângăli ceva pe zona albă de la mijlocul ziarului deschis pe masă. Ridurile de îngrijorare pe care le văzuse pe fruntea tatălui său îl nelinișteau.

Oftând nemulțumit, Colin Beck lăsă jos pagina de sport a ziarului și arătă spre ceasul din gară.

– A spus că ne vedem la ora cinci. Suntem în cafeneaua de care a zis fratele tău; e ora cinci. Se uită la oamenii care traversau gara. Deci unde e, Bev?

Beverly Beck își muștră cu blândețe soțul:

– Nu te necăji, scumpule! O să faci indigestie. Nat o să fie aici, îi spuse și-i puse mâna peste mânecă.

Pixul lui Hal tremură în timp ce studia fața mamei sale. Arăta obosită. Se pierdea în haina albastră de stofă a tatălui său, dar era atât de însărcinată, încât burta îi ieșea afară. Nimeni nu-l întrebase dacă-și dorea o soră, dar primea una oricum. Lăsă jos pixul și spuse:

– Mamă, nu vreau să merg cu unchiul Nat. Vreau să stau cu voi. Nu-mi plac trenurile. Sunt plictisitoare.

Mama întinse mâna spre el și îi ciufuli părul.

– Știu, cârlionț, dar îți va prinde bine să petreci puțin timp cu unchiul tău. Este un om interesant.

Hal se bosumflă. De câte ori un adult spunea că un lucru e bun însemna că e, de fapt, plicticos sau dezgustător, sau ambele.

– Ar însemna să fii captiv în sala de așteptare a unui spital, iar asta nu e un loc în care să-ți petreci sfârșitul vacanței de vară, zise ea, mângâindu-l pe mână. Poate chiar o să-ți placă.

– N-o să-mi placă.

Hal se uită la cerul înnorat prin acoperișul de sticlă al gării. Nu voia să fie expedit într-o călătorie cu trenul alături de un unchi pe care-l vedea doar de Crăciun. Arcadele gării King's Cross, înalte, din cărămidă, erau învelite în sculpturi albe ca niște grilaje, care făceau gara să semene cu un stup, iar pe pasagerii grăbiți, cu niște albine. Oamenii trăgeau după ei geamantane și cărau genți într-o încălceală frenetică. Un bărbat stătea lângă un stand metalic plin cu ziare pe care le băga oamenilor sub nas. Când o femeie îmbrăcată în costum înșfăcă un ziar de la vânzător, strecurându-l sub braț ca să-l citească în tren, Hal zări titlul de pe prima pagină: „Hoțul de bijuterii lovește din nou”. Doi porumbei cu pieptul umflat veniră spre el cu pas țațoș, ciugulind podeaua.

Colin Beck îi ușui cu piciorul.

– Plecați! zise el încruntat. Paraziților!

Hal se uită urât la tatăl lui, apoi rupse coaja de la sendvișul cu șuncă mâncat pe jumătate și le-o aruncă sub masă păsărilor cu ochi speriați. Porumbeii apucară bucata de pâine și începură să tragă fiecare de un capăt.

Lângă masă se opri o pereche de adidași gri-închis din piele întoarsă, cu trei dungă albe. Hal văzu o pereche de pantaloni maronii cu dungă perfect călcată și cu imprimeu în zigzag. Nu putea fi altcineva. Mama se ridică zgâriind podeaua cu scaunul de metal.

– Nat! strigă ea, ocolind masa cu mers legănat și întinzând brațele spre fratele ei mai mare.

– Ai grijă, Bev, o să mă dărâmi. Unchiul Nat își lăsă jos valiza jerpelită din piele și umbrela și o îmbrățișă. Ce faci, scumpo? Ești bine?

– Da, răspuse mama, aruncându-i o otheadă lui Hal. Sunt bine.

– Nathaniel, mă bucur să te văd. Tata era în picioare, strângându-i mâna unchiului Nat.

Apreciem mult ceea ce faci pentru noi și îți mulțumim.

Hal își mută privirea de la unchi la tatăl lui. Unchiul Nat era compus din linii drepte. Era subțire, avea părul tuns la milimetru și purta ochelari cu ramă groasă de baga. Trenciul cafeniu-deschis și puloverul galben-muștar se asortau perfect cu pantalonii și cu pantofii. Prin comparație, tatăl lui era un talmeș-balmeș de

rotunjimi. Chipul său blând și rotund se continua cu un petic de che-lie ca o coroană și cu un smoc de păr cărunt. Avea umerii cocârjați, iar cămașa în carouri albastre îi era băgată în pantalonii strânși cu o curea maro care îi scotea în evidență burta revărsată.

Unchiul Nat se întoarse spre Hal, privindu-l cu ochi sclipitori.

– Era și timpul să-mi cunosc nepotul mai bine. Întinse mâna spre Hal. Ai mai crescut de la Crăciun, Harrison. Ești încântat de aventura noastră cu aburi?

Hal strânse mâna unchiului său și încuviință, dar n-avea de gând să spună „da“, pentru că ar fi fost o minciună. O călătorie tocmai până-n Scoția și înapoi, cu cel mai lent tren din lume, alături de unchiul acesta ciudat nu era chiar ceea ce înțelegea el prin „aventură“.

– Ești sigur că nu te deranjează să vină Hal cu tine? Întrebă mama, ridicând rucsacul lui Hal și agățându-i-l de umeri. I-am spus să te lase în pace când lucrezi.

Unchiul Nat scria jurnale de călătorie. Fusese de acord să-l ia pe Hal cu el într-o călătorie în interes de serviciu cât timp Beverly Beck avea să fie în spital ca să nască.

– Desigur. Nu-ți face griji pentru noi. Unchiul Nat puse cu grijă mâna pe burta surorii sale. Tu ai grijă să aduci cu bine pe lume acest copil. La întoarcere, peste patru zile, vă aștept pe toți trei în gara Paddington.

– Da, încuviință Hal energic. Gura i se mișcă, dar nu putu să scoată niciun alt cuvânt.

– O să fiu bine, Hal, spuse mama lui încet. Se aplecă și-i puse mâna pe obraz. Nu trebuie să te îngrijorezi. Tati o să aibă grijă de mine. Își desfăcu medalionul de argint de la gât. Uite, ia-l pe Sfântul

LIBRIS

We know
books

Cristofor de la bunicul, să-ți poarte noroc. E protectorul călătorilor, cu el vei fi în siguranță.

Hal apucă moneda de argint între arătător și degetul mare. Simți gravura Sfântului Cristofor, cu toiagul în mână, cu pruncul pe umăr.

– Dar dacă ai nevoie de el?

– Mi-l poți înapoia când ajungi acasă. Îi prinse medalionul la gât, apoi îi aranjă geaca, trăgând gluga de sub rucsac. Își trecu degetele prin părul lui blond-cenușiu. O să fii cuminte, da?

– Da, mamă.

– Pe ce rută o ia Highland Falcon, Nathaniel? Întrebă tatăl lui.

– O să călătorim pe coasta de est până la castelul Balmoral, unde o să ne oprim mâine la prânz, apoi o să ocolim Scoția și ne întoarcem pe partea cealaltă, prin vest.

Tatăl lui Hal încuviință.

– În Crewe au muncit zile întregi la decorații. Gara arăta impresionant când am luat trenul încoace azi-dimineață.

– Mă aștept să fie fast peste tot. Unchiul Nat îi făcu cu ochiul lui Hal. Va fi o călătorie pe care ți-o vei aminti toată viața.

– Ești norocos că pleci în călătoria asta, fiule, zise tatăl lui Hal, bătându-l ușor pe umăr. Când eram tânăr, îmi amintesc că făceam trenului cu mâna când trecea prin Crewe. Highland Falcon e o locomotivă tare frumoasă.

– O să-mi fie dor de tine, zise mama lui Hal, îmbrățișându-l. Ascultă-l pe unchiul și ne vedem peste patru zile.

– O să ne distrăm, zise unchiul Nat ridicând valiza, agățându-și umbrela de braț și luându-l pe Hal de mână. Acum hai să ne grăbim, nu cumva să pierdem trenul!

Hal nu era în stare să vorbească. Nu își luase la revedere așa cum se cuvine. Părinții lui se îndepărtau, făcându-i cu mâna și zâmbindu-i, în timp ce unchiul Nat îl trăgea prin îmbulzeală. Îl văzu pe tatăl lui punându-și brațul protector în jurul mamei. Se întoarseră și, dintr-odată, dispărură în mulțime.

– O să ai nevoie de bilet, zise unchiul Nat, dându-i drumul lui Hal și scotocind în buzunarul treniului.

Hal scrută mulțimea încercând să-și găsească părinții, dar nu văzu decât fețe inexprive de străini. Simți un gol în stomac. Unchiul Nat îi puse în mână un dreptunghi alb.

– Ești gata, Harrison? Avea aceeași voce blândă ca a mamei lui.

Hal se uită peste umăr, apoi la unchiul său și încuviință:

– Sunt gata.

Oamenii se strânseseră în grup la intrarea pe peron și se înghesuiau.

– Să nu pierdem vremea pe covorul roșu, zise unchiul Nat, mergând spre ei. O să lăsăm scena celor care preferă lumina reflectoarelor.

Uitându-se la propria geacă galbenă și la blugii spălăciți, Hal simți un fior de panică. Nu purta hainele potrivite pentru un covor roșu.

– Biletele, vă rog, le zise un bărbat în uniformă.

LIBRIS

We know
books

Hal îi arată cartonașul alb inscripționat cu numele lui. Se auziră blițurile aparatelor de fotografiat, și bărbatul zâmbi.

– Harrison Beck, bun-venit în ultima călătorie a trenului Highland Falcon!

